

LEDEN

MATKA MILOSRDENSTVÍ

Vstupujeme do dalšího kalendářního L. P. 2016. Jeho začátek je spojen se slavností Panny Marie Matky Boží. Před několika týdny jsme stáli na prahu nového liturgického roku, prožívali jsme adventní dobu, během níž jsme 8. prosince slavili s Pannou Marií její Neposkvrněné početí. V ten den byl zahájen Svatý rok Milosrdenství. V papežské bule *Misericordiae vultus* vyhlášený tento rok nemůže být opomenuta Panna Maria a její vynikající místo v díle Božího milosrdenství.

Ve 24. článku této buly se o ní papež František zmiňuje těmito slovy:

„Nyní se obraťme k Matce Milosrdenství. Něha jejího pohledu ať nás v tomto Svatém roce provází, abychom všichni znovu objevili radost Boží něhy. Nikdo nepoznal hloubku tajemství Boha, který se stal člověkem, tak jako Maria. Všechno je v jejím životě utvořeno přítomností milosrdenství učiněného tělem. Matka Ukřižovaného a Vzkříšeného vstoupila do svatyně božského milosrdenství, protože se niterně podílela na tajemství Jeho lásky.“

Je velmi potřebné vnímat pohled milujícího člověka. Přispívá to k zdravému růstu lidské osobnosti. Je to pohled, který přináší nejen útěchu v nesnázích, ale i důležitou sílu a odhodlání jít dál, i když je cesta náročná a vyžaduje sebezpřemáhání. Jsi-li milován, dokážeš třeba velké věci a maličkosti vykonávat s radostí a nadšením. Žádná oběť ti není protivná. Panna Maria je milostiplná Matka Boží. Její láska k nám je nejvíce utvářena láskou Boží, a proto můžeme v jejím něžném pohledu zakusit odlesk Boží něhy. Tajemství vtěleného Boha v Ježíši Kristu je nesmírné, ohromující a zároveň oblažující. Jak mocně proniká srdcem Svaté Bohorodičky? Jakou radostí a pokojem je uchválena nyní v nebeské slávě? To je nad naši představivost a chápání. Skutečně nikdo nepoznal hloubku tohoto tajemství. Bůh sám o sobě, ze své podstaty je Pravdou, Spravedlností, Věrností, Láskou, Svatostí a také Milosrdenstvím, které se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Kristem – vtěleným milosrdenstvím - je určen celý život panenské Matky. Ona to dobře ví a dává to najevo ve svém Magnificat: „neboť shlédl na svou nepatrnou služebnici“...“veliké věci mi učinil ten, který je mocný“. Milosrdenství je zde vnímáno jako projev dobroty Nejvyššího, nestvořeného Boha vůči nepatrnému člověku. Čím je kdo pokornější, tím víc je schopen vnímat velikost tohoto milosrdenství. Pyšný pro to nemá smysl. Je vůči tomu naprosto otupělý. Proto někteří filosofové moderního věku považují milosrdenství za projev slabosti a příjemce tohoto projevu za poníženého.

Maria pochopila, jak se vrcholným způsobem ukázalo Boží milosrdenství vtěleného Božího Syna v Jeho ukřižování a vzkříšení. Tím „vstoupila do svatyně božského milosrdenství, protože se niterně podílela na tajemství Jeho lásky“. Byla totiž nejbližším svědkem a také účastníkem tohoto úžasného díla Boží lásky.

Čl. 24. pak pokračuje pohledem na Pannu Marii:

„Maria byla vybrána za Matku Božího Syna a od věků byla Otcovou láskou připravována stát se *Archou Úmluvy* mezi Bohem a lidmi. Střežila ve svém srdci božské milosrdenství v dokonalém souladu se svým Synem Ježíšem. Její chvalozpěv na prahu Alžbětina domu byl věnován milosrdenství, které sahá „od pokolení do pokolení“ (Lk 1,50). Také my jsme byli zahrnuti do oněch prorockých slov Panny Marie. To nám bude útěchou a oporou, až budeme procházet Svatou branou, abychom zakusili plody božského milosrdenství“.

Vyvolení Panny Marie za Matku Božího Syna je naprosto jedinečné. Žádný jiný člověk nebyl takto obdarován. Bůh se ve svém věčném úradku rozhodl jedinečně a právě pro tuto ženu, aby se tímto způsobem stala jeho příbytkem – *Archou Úmluvy*. Tímto spojením vzýváme Matku Boží v Loretánských litaniích. Je v něm odkaz na starozákonní archu, která představovala nejposvátnější předmět v bohoslužbě, jakési palladium izraelského národa. Její původ sahá k Mojžíšovi, jenž přijímal od Hospodina na hoře Sinaji různá nařízení týkající se bohoslužby: „Ať mně zbudují svatyni a budu přebývat mezi vámi“ Ex 25,8). Archa, jejíž popis je podán, měla židům zvláště připomínat, že Bůh je stále se svým národem. V arše sice byly chovány desky přikázání, ale to bylo méně důležité. Hlavní byla přítomnost Boží, připoutaná takřka k hmotnému bytí archy.

Analogie vzhledem k Marii je zde naprosto zřejmá. Ona je novozákonní Archou Úmluvy, v níž Bůh našel místo opravdu, skutečně a podstatně (vere, realiter et substantialiter), podobně jako později v eucharistii. Tím umožnila naprosto nové spojení člověka s Bohem a spoluvytváří základ nové a věčné smlouvy mezi Bohem a lidmi. Nebyla však jen fyzickou Matkou Božího Syna, ale je s ním také niterně spojena, takže ve svém srdci „střežila božské milosrdenství v dokonalém souladu se svým Synem Ježíšem“. Tím představuje vzor pro všechny děti Boží, které přijímají Krista nejen v eucharistii, ale i v Jeho slově nebo v ostatních lidech. Proto jsme i my zahrnuti do oněch prorockých slov Panny Marie: „jeho milosrdenství sahá od pokolení do pokolení“ (Lk 1,50).

24. článek buly pojednávající o Matce Boží v souvislosti s milosrdenstvím končí těmito slovy: „Pod křížem Maria společně s Janem, uředníkem lásky, dosvědčuje slova odpuštění na Ježíšových rtech. Vrcholné odpuštění tomu, kdo jej ukřižoval, nám ukazuje, kam až může sahát Boží milosrdenství. Maria osvědčuje, že milosrdenství Božího Syna nezná mezí a dosahuje ke všem, aniž by někoho vylučovalo. Obrátme se k ní starobyloou a stále novou modlitbou Salve Regina, aby k nám nikdy nepřestala obracet své milosrdné oči a učinila nás hodnými kontemplovat tvář milosrdenství, svého Syna Ježíše. Naše modlitba ať se rozšíří také na mnohé svaté a blahoslavené, kteří své životní poslání naplňovali milosrdenstvím. Zvláště myslím na velkou apoštolku milosrdenství, svatou Faustýnu Kowalskou, která byla povolána vstoupit do hlubin božského milosrdenství. Ať se za nás přimlouvá a vyprosí nám, abychom žili a putovali ve stálém Božím odpuštění a neochvějně důvěře v Jeho lásku“.

P. L.

Liturgický kalendář leden 2016

1. pátek	Slavnost MATKY BOŽÍ, PANNY MARIE – zasvěcený svátek
2. sobota	Památka sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského, biskupů a učitelů církve
3. NEDĚLE	2. neděle po Narození Páně
6. středa	Slavnost ZJEVENÍ PÁNĚ - doporučený svátek
10. NEDĚLE	Svátek Křtu Páně
13. středa	Sv. Hilaria, biskupa a učitele církve
17. NEDĚLE	2. neděle v mezidobí
18. pondělí	Památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů
20. středa	Sv. Fabiána, papeže a mučedníka, Sv. Šebastiána, mučedníka
21. čtvrtek	Památka sv. Anežky, panny a mučednice

22. pátek	Sv. Vincence, jáhna a mučedníka
24. NEDĚLE	3. neděle v mezidobí
25. pondělí	Svátek Obrácení svatého Pavla, apoštola
26. úterý	Památka sv. Timoteje a Tita, biskupů
27. středa	Sv. Anděly Mericiové, panny
28. čtvrtek	Památka sv. Tomáše Akvinského, kněze a učitele církve
31. NEDĚLE	4. neděle v mezidobí

Oznámení

Biblické katecheze

Další biblické katecheze s výkladem Janova evangelia budou následovat v sobotu 2. a 16. ledna po večerních bohoslužbách ve farním sále sv. Jana Nep.

Schůze farní rady

Schůze farní rady bude v pátek 8. ledna po večerních bohoslužbách v domečku u kostela Nejsvětější Trojice.

NOVOROČNÍ GLOSA KE SLUŽBĚ KOSTELNÍKA

Kostelník je blízkým spolupracovníkem kněze. Je mu svěřena péče o celý kostel i jeho nejbližší okolí. Zodpovídá za jeho čistotu a zajištění, i když právní odpovědnost je svěřena duchovnímu správci, který však spoléhá v tomto směru i na pomoc kostelníka.

Kněz i kostelník by měli mít naprostý přehled o inventáři kostela, znát jeho celkové vybavení, všechny předměty liturgické i neliturgické, které jsou v jeho prostorách. Nikomu jinému nepřísluší cokoli doplňovat a umisťovat v kostele bez jejich vědomí a souhlasu. Týká se to nejen soch nebo obrazů, ale i tiskovin nebo výzdoby kostela.

Kostelník má mít přehled o liturgických knihách a nádobách. Má dbát o jejich čistotu a pořádek. Je mu svěřena materiální příprava bohoslužeb. Sleduje předepsané instrukce pro jednotlivé liturgické dny a v případě nejasností se radí s knězem o tom, co je třeba připravit. Po skončení bohoslužeb vše uklidí a uloží na určená místa.

Vnímá také teplotu kostela, stará se o jeho případné větrání nebo zateplení. Odmyká a zamyká kostel a přístupové branky.

Velké díky Pánu Bohu patří za naše košířské kostelníky, kteří tak věrně a svědomitě konají tuto službu dobrovolně a s ochotou! Ať jim Pán žehná do nového roku!

P. L.

Úmysly Apoštolátu modlitby na leden

1. Aby upřímný **dialog žen a mužů odlišných náboženství** přinášel ovoce míru a spravedlnosti.
2. Aby se prostřednictvím dialogu a bratrské lásky s přispěním Ducha svatého překonala **rozdělení mezi křesťany.**
3. Ať se ve Svatém roce milosrdenství umíme **společně modlit s nekatolickými křesťany** a naslouchat slovu Božímu s vědomím vlastních chyb a hříchů a s lítostí nad nimi.

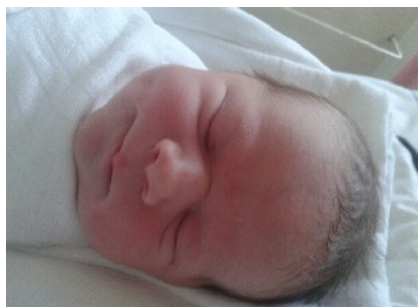
ZPRÁVY Z FARNOSTI

Narozeniny a jmeniny

Obé slaví slávu náš duchovní správce **P.Lohelius Zdeněk Klindera ThD. O.PRAEM** v lednu (15. a 23.). Přejeme a vyprošujeme mu „ všechny milosti, potřebné k jeho i našemu posvěcení“. A samozřejmě zdraví těla i duše, aby mohl dále vykonávat svou těžkou kněžskou službu nejen, ale především v naší farnosti. K tomu potřebuje velkou dávku trpělivosti, lásky a pochopení i trochu nadhledu okořeněného humorem, který ovládá a používá mistrně.

Za vše má náš velký dík a modlitby, aby nejen nás, ale i naše děti dovedl tam, kam všichni směřujeme. Bůh mu žehnej!

Radostná zpráva! V adventu 2015 se v našich rodinách narodily 3 (slovy tři) holčičky!!

Rodiče

Kristina a Jan Hellerovi

hlásí narození druhé dcerušky **Jitušky**. Jituška se narodila

28. 11. 2015.

Parametry: 3.370g, 49 cm. Doma má sestřičku, čtyř a půl letou Magdalenku.

Autoři obrázků Malého oslíka, rodiče

Jana a Jakub Kupkovi

hlásí narození dcerušky **Gréty**. Gretka, jak jí říkají, se narodila

30.11.2015.

Parametry: 3.060 g, 48 cm.

Do rodiny

Aničky a Petra Křížovských

přibyla k malému Toníčkovvi

14.12.2015

sestřička **Kristýnka**.

Parametry: 3.520 g, 50 cm.

Všem rodičům upřímně blahopřejeme a přejeme jim i jejich novorozeným dětem hojnost zdraví a Božího požehnání. Velmi se těšíme, až je budeme moci spolu s celou církví přivítat v našem farním společenství.

Zápis z Farní rady 11.12.2015

Přítomni: P.Lohel, Stanislav Hojek, Vít Bobysud, Václav Dráb, Petr Zborník

- Zástupci ministerstva kultury provedli kontrolu a prohlídku opravené západní stěny u kostela sv.Jana N. – hodnocení kladné, bez připomínek
- Úprava splachování u záchodu v kostele sv. Jana N. - prověří Vít Bobysud
- Oprava střechy u kapličky Nanebevzetí P. Marie na Klamovce (pád větví na střechu) - možnost úhrady přes pojišťovnu.
- Možnost pronájmu místnosti v domečku u kostela Nejsv. Trojice pro studenty, kteří opravují jednotlivé náhroby na Malostranském hřbitově.
- Umístění vývěsky u kostela Nesvětější Trojice – dohodu se stavební firmou zajistí Václav Dráb, stejně tak klíče k otevření branky k bočnímu vchodu.

- V termínu od 3.1. - 10.1.2016 se uskuteční Tříkrálová sbírka, koledníci se můžou hlásit u Václava Drába.
- Poděkování občanskému sdružení Cibulačka za adventní zastavení v kostele sv.Jana N., zvláště za krásný zpěv a hudební doprovod
- Poděkování P. Karlovi za krásné a hluboké exercicie, které se uskutečnily v kostele sv.Václava na Smíchově za účasti mnoha košířských farníků

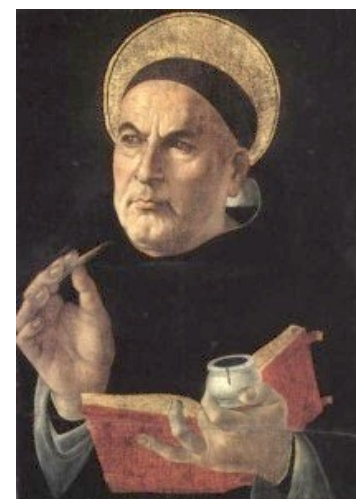
Zapsal Petr Zborník

Svatý Tomáš Akvinský, kněz a učitel Církve – památka 28. ledna

Svatý Tomáš se narodil kolem roku 1225. Přesné místo a datum narození nejsou s určitostí známy. Jméno je odvozeno od města Aquino, které leží severně od Neapole. Tomáš měl více bratrů a sester. Otec se rozhodl dát malého Tomáše už v pěti letech na výchovu do blízkého benediktinského opatství Montecassino.

Kolem r. 1239 je mladý Tomáš v Neapoli, kde začal studovat filozofii na univerzitě. Tam poznal i dominikánskou řeholi a rozhodl se do ní vstoupit. Kolem roku 1243 požádal o přijetí. Ale musel o své povolání od začátku tvrdě bojovat. Se strany řehole nebyly žádné těžkosti, ale rodina této volbě nepřála. Aby ulehčili Tomášovi situaci poslali ho představení nejdříve do Říma a pak do Bologne. Na cestě ho však přepadli jeho starší bratři, odvěkli do domácího vězení. Přes rok se ho snažili odvést od řeholního povolání. Požádali při tom o spolupráci jednu z mladších sester Tomáše, ale ten i ji získal pro řeholní povolání. Bratřím se nepodařil ani pokus s ženou, která měla Tomáše svést a zlomit.

Nakonec však rodina propustila Tomáše na svobodu. Jeho spolubratři ho doprovodili do kláštera v Neapoli, pak do Říma a nakonec do Kolína nad Rýnem, kde byl Tomáš v letech 1248 až 1252 žákem významného dominikána sv. Alberta Velikého. Filozofii studoval Tomáš ještě před vstupem do řádu v Neapoli, ale až studium pod vedením Alberta mu umožnilo plně uplatnit jeho filozoficko-teologické schopnosti. Ze začátku byl nesmělý a mlčenlivý, ale postupně se jeho vnitřní bohatství projevilo i navenek. Jeho genialitu postřehl i jeho učitel a přibíral ho ke spolupráci. Albert pak generálnímu představenému dominikánů navrhl, aby Tomáše poslal na katedru na pařížské univerzitě.

V Paříži učil Tomáš Akvinský v letech 1252 - 1259. Všichni uznávali jeho vynikající schopnosti. Ale byly i těžkosti. Na univerzitě panovalo napětí mezi světskými duchovními a žebavými řády (františkáni a dominikáni) a byly i problémy s Aristotelovou filozofií, kterou dominikáni přijali do svého teologicko-filozofického systému. Tomáš se však prosadil.

Velmi působila i jeho skromnost a bezúhonnost života. Začali ho nazývat Doctor angelicus (andělský učitel). Z té doby pocházejí i Tomášovy spisy *Contra impugnantes Dei cultum* (Obrana mnišských řádů), *De veritate* (O pravdě) a další.

Roku 1259 povolali představení úspěšného pařížského profesora do Itálie. Tam se stal "generálním kazatelem". Šlo sice více o čestný titul, ale Tomáš se kazatelství velmi úspěšně opravdu věnoval, zejména v Neapoli. Působil tři roky v Orvietu (tam tehdy sídlil papež Urban IV.) a ve Viterbu. Vedl také řádové studium v Římě. Celkem byl v Itálii osm let, během nichž napsal řadu teologických spisů. Je to zejména *Summa contra gentiles* (Suma proti pohanům), dále *De potentia* (O boží moci) a *De spiritualibus creaturis* (O duchovních stvořeních). Začal tehdy psát i své největší dílo Teologickou sumu – *Summa theologiae*.

Roku 1268 odešel znovu učit do Paříže. Tam byla situace velmi bouřlivá. Dominikánská teologie, která se opírala o Aristotelovu filozofii, byla z různých stran napadána. Tomáš ale situaci obdivuhodně zvládl. Ideál žebavých řádů obránil dvěma spisy a napsal i další spisy. Nejdramatičtější byl jeho spor s františkánem Johnem Peckhamem. Střetli se ve veřejné disputaci. Klidný a věcný tón Tomášova výkladu zvítězil. Sám Peckham ho pak s uznáním nazval Doctor humilis (ponižený učitel). A v Paříži Tomáš dále pokračoval v psaní Teologické sumy.

Po velikonocích roku 1272 vypukla na pařížské univerzitě stávka a představení povolali Tomáše do Itálie, aby tam vybudoval ústřední teologické učiliště řádu dominikánů. Tomáš odešel do Neapole, ale r. 1273 ho tam zastihlo pozvání papeže Řehoře X. na Lyonský církevní sněm, který byl svolán na květen 1274. Tomáš ale tehdy začal pociťovat, že se jeho životní energie ztrácí. Od 6. prosince 1273 už nechtěl pokračovat v psaní a diktování teologických spisů. Jeho Theologická suma zůstala nedokončena. Soustředil se zejména na modlitbu a rozjímání. V prosinci toho roku navštívil svou rodnou sestru poblíž Salerno. Vrátil se do Neapole a v klášteře byl nějaký čas upoután na lůžko.

Přes špatný zdravotní stav chtěl splnit papežův rozkaz a v polovině ledna 1274 se spolu s ostatními vydal na cestu do Lyonu. Ale na cestě z Neapole do Říma znovu onemocněl. Když se trochu zotavil, odešel do blízkého cisterciáckého opatství Fossanova. Mniši ho přijali s úctou. Tam Tomáš prožil v modlitbě a soustředění své poslední dny. Zemřel 7. března 1274. V opatství Fossanova byl také pochován.

Po delší době - roku 1389 - převzal jeho ostatky dominikánský řád a uložil je v novém hrobě ve francouzském Toulouse. Už předtím byl Tomáš r. 1323 papežem Janem XXII. svatořečen. Jeho památka se dnes slaví 28. ledna, v den uložení jeho ostatků v Toulouse.

Papež Pius V. prohlásil sv. Tomáše r. 1567 za Učitele církve, papež Lev XIII r. 1880 za patrona všech katolických škol. Sv. Tomáš je považován za největšího teologa v dosavadních dějinách Církve. Zemřel v necelých 50 letech a jeho dílo má kolem 40 významných spisů.

Papež Urban IV. ustanovil v r. 1294 pro celou církev svátek Božího Těla. Na jeho žádost složil Tomáš pro tento svátek liturgii. Zvláště nádherná je mešní sekvence Lauda Sion Salvatorem (Chval Sione Spasitele) a hymny Pange lingua (Chvalte ústa), Panis angelicus (Andělský chléb) i jiné další.

Tomuto velkému světci věnoval v r. 2010 papež Benedikt XVI. homilii, která je na internetové adrese Radia Vatikán <http://www.radiovaticana.cz/clanek.php4?id=12897> .

Podle R.Ondruše: *Blízki Bohu i ľudom, a internetu (Santiebeati aj.)*

MP

„Děkujte Hospodinu, neboť je dobrý, Jeho milosrdenství trvá navěky.“ (Žalm 117)

Tolik děkuji Pánu Bohu za mnoho milostí, kdy jsem mohla týden strávit v Římě. Pro mne to byl svatý týden. Z Prahy jsme vyjely velkým autem 4. 12. v 19:00 hodin a na druhý den v 11:00 jsme šťastně dojezdy do Nepomucena v Římě k našim sestrám, kde jsme byly ubytovány. Ve 12:30 jsme byly na mši svaté a po obědě jsme putovaly po krásných bazilikách a kostelích. Mezi prvními byla bazilika sv. Jana v Lateráně, Panna Maria Maggiore a kostel sv. Praxedy. V neděli jsme vyrazily na náměstí sv. Petra na společnou modlitbu Anděl Páně se Sv. Otcem. Byl to zážitek, stát pod okny papeže Františka. Hlavní myšlenka papeže Františka byla: **„Stále potřebujeme obrácení, potřebujeme Ježíšovo smýšlení. Kéž nám pomůže Panna Maria, která je matkou a ví, jak to učinit, aby padly bariéry a překážky, které brání našemu obrácení, tedy našemu vykročení vstříc k setkání s Pánem. Jedině on, Ježíš, může dát naplnění všem lidským nadějím.“**

V pondělí jsem mohla strávit tři hodiny u mé patronky sv. Anežky, včetně mše svaté. V bazilice na Via Nomentana je pochováno její tělo. Na Piazza Navona je vystavena její lebka. Tam jsem šla v jiný den. Modlila jsem se i u hrobu sv. Ignáce z Loyoly, sv. Františka Xaverského a sv. Filipa Neri. Navštívila jsem i místo, kde byl sv. Pavel vězněn a zabit.

U kostela sv. Sabiny natáčeli film se dvěma řeholnicemi. Byl vidět úlek na kameramanovi, když viděl mne a sestru Judith v hábitě, nevěděl, koho má filmovat.

V úterý 8. 12. byl velký den. Nedá se říct slovy, co jsem prožila. Být přítomná a prožít vyhlášení Svatého roku milosrdenství, vidět otevírání Svaté brány, pozdravení Svatého otce Františka s emeritním papežem Benediktem...Klidně jsem nechala stékat slzy po tváři. Po skončení slavnosti jsem nebyla schopna hned odejít, kvůli silnému zážitku!

Ve čtvrtek jsme vstávaly už v 4:50, abychom se dostaly do baziliky sv. Petra v 7:00 hodin na mši svatou, kterou sloužili polští kněží na hrobu sv. Jana Pavla II. To byly také silné chvíle. Před touto mší svatou jsem procházela Svatou branou. Užila jsem si to, protože před touto velkou chvílí jsem přijala svátost smíření a před projití branou jsem se mohla před ní ještě modlit.

V bazilice byla u každého oltáře mše svatá, jak skupinky lidí přicházely. Když jsem 45 minut procházela kryptou v bazilice sv. Petra, tak jsem tam stihla 5x proměňování v různých jazycích a dala tam na patěnu i Košířskou farnost.

Potom jsme se chvíli modlily v kostelíčku sv. Benedikta u Tiberského ostrova, kde žil se svými příbuznými. V sobotu ráno jsme se stavily v Assisi. Toto setkání se sv. Františkem a sv. Klárou také nemělo chybu. V 16:00 hodin jsme vyrazily k Praze. Na hranici Itálie s Rakouskem spolusestře vypadl nevědomky mobil. Zjistily jsme to několik kilometrů za hranicemi, kdy celník našel mobil a telefonoval na některá čísla z mobilu. Vrátily jsme se pro něj a došlo k úsměvným setkáním s celníkem a s policistou. Naštěstí jedna sestra uměla

italsky. Šťastně jsme se vrátily 13. 12. V 7:00 do Prahy.

Několik myšlenek ze setkání se Svatým otcem.

„Je nezbytné uznávat, že jsme hříšníci, abychom v sobě posílili jistotu božského milosrdenství. Pane, jsem hříšník, Pane, jsem hříšnice, přijď se svým milosrdenstvím. To je krásná modlitba, snadná modlitba, kterou lze říkat denně.“

„Drazí bratři a sestry, rád bych aby v tomto Svatém roce každý z nás udělal zkušenost s Božím milosrdenstvím, abychom byli svědky toho, co se Bohu nejvíc líbí. Je naivní myslet si, že to může změnit svět? Ano, lidsky řečeno je to bláznovství, ale „pošetilá Boží věc je moudřejší než lidé a slabá Boží věc je silnější než lidé.“ (1 Kor. 1,25)

„Odložme strach a obavy, protože to nesvědčí ženám a mužům, kteří jsou milováni. Místo toho, zakusme radost ze setkání s milostí, která vše přetváří:“

Z modlitby před Svatou bránou

„Bože, který zjevuješ svou všemohoucnost především svým milosrdenstvím a odpuštěním, dej nám prožít rok milosti, čas příhodný pro milování Tebe a bratří v radosti evangelia. Vylévej na nás nepřetržitě svého Svatého Ducha, abychom neúnavně a s důvěrou obraceli svůj pohled na Toho, kterého jsme probodli, Tvého Syna, který se stal člověkem, na Jeho Tvář zářící Tvým nekonečným milosrdenstvím! On je bezpečným útočištěm pro nás hříšníky, kteří jsme potřební odpuštění a pokoje, pravdy, která osvobozuje a zachraňuje. On je brána, skrze kterou přicházíme k Tobě, nevyčerpatelný pramen útěchy pro všechny, krása, která nezná západu, dokonalá radost v životě bez konce. Kéž se za nás přimlouvá Neposkvrněná Panna Maria“

S. M. Agnes SCB

Děkujeme S. Agnes za to, že se s námi jako přímá účastnice podělila o zážitky při vyhlášení Svatého roku milosrdenství a otevírání Svaté brány papežem Františkem v prosinci 2015. Bůh jí žehnej ve všech jejích dalších činnostech.

Za košířské farníky redakční rada KFL.

Pražští biskupové - 19. část

Zbyněk Zajíc z Házmburka (narozen okolo roku 1376, umírá 28. září 1411 v Prešpurku). Narodil se do šlechtické rodiny Zajíců z Házmburka, Vilémovi Zajícovi a Anně ze Slavětína a Libochovic. Jeho otec byl zemský úředník a zasedal na zemském soudu. Zbyněk měl pět dalších bratrů a čtyři sestry. Nejstarší bratr Oldřich Zajíc byl dvorním radou krále Václava IV. Po vzoru staršího bratra nastupuje Zbyněk kariéru u dvora. V roce 1390 se stává proboštem na Mělníku a jeho kariéra se začíná

slibně rozvíjet. Krátce nato se stává svatovítským kanovníkem. Král jej velmi obdivuje díky jeho vojenským vlastnostem a úspěchům. Zbyňkovi Zajícovi svěřil vojenskou výpravu do Bavorska, která byla velmi úspěšná. Díky jeho bezúhonnému životu jej král Václav IV. doporučuje na arcibiskupský stolec. Roku 1403 tak Zbyněk Zajíc z Házmburka dosedá na pražský stolec jako pátý arcibiskup. Od svých předchůdců se velmi liší hlavně ve vzdělání, nemá žádné teologické a jen minimální obecné vzdělání a ke všemu mu chybí i diplomatická zdatnost. Tehdejší kronikáři mu proto přezdívali "biskup abeceda". I přes chybějící teologické vzdělání dává na rady zkušených teologů, diplomatický a politický um ale nahradit nedokázal. Arcibiskupský úřad zastává Zbyněk Zajíc v obzvláště těžké době. Církev řeší papežské schizma, které se poté rozvine až v trojpapežství. Na neutěšenou situaci církve se snaží řada církevních myslitelů upozornit a zároveň ji řešit. Bohužel do tohoto do této neutěšené doby se nejvíce zapsali Viklef a Hus. Zbyněk Zajíc stojí zpočátku za Husem. Nařídil mu, aby hlásil nedostatky a odchylky od práva. Již v roce 1407 ale Husovi vyčítá, že "lenivé a hříšné kněze nechává a pilné pastýře od stáda vyhání". Zároveň odsoudil i spisy Viklefa a nařídil je spálit. Jeho vojácká příměstnost a naprostý nedostatek diplomatického umu jej v roce 1409 přivádí do velkých potíží. Po koncilu v Pise vzniká trojpapežství a král Václav IV. hodlá být nadále neutrální. Zbyněk Zajíc se nakonec přiklonil k papeži Alexandrovi V. Ve chvíli, kdy král zůstává neutrální, vyhlašuje papež nad Prahou a králem interdikt. Tím si velice pohněval jak krále, tak Husovy přívržence. Král arcibiskupovi nařizuje, aby nahradil spálené Viklefovy spisy a veřejně vyhlásil že v Čechách nejsou kacíři. Zbyněk toto odmítnul a raději prchá z Prahy, načež mu král obstavuje všechny příjmy. Do Prahy se vrací až po přímlově Václavova bratra Zikmunda. Zbyněk se skutečně vrátil, ale po krátké době Prahu opětovně opouští, jelikož se zde necítí bezpečně. Cestuje do Uher, kde v Prešpurku dne 28. září roku 1411 umírá. Jeho ostatky byly později převezeny do Prahy a uloženy ve svatovítské katedrále.

Zdroje: <https://cs.wikipedia.org>, <http://www.e-stredovek.cz> J.Vaš.

ŠTASTNÝ A ÚSPĚŠNÝ ROK 2016 S PŘÍMLUVOU LÁSKYPLNÉ MATKY PANNY MARIE
PŘEJE VŠEM LIDEM DOBRÉ VŮLE
REDAKCE KOŠÍŘSKÉHO FARNÍHO LISTU.

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
pondělí	7.30 Nanebevzetí Panny Marie Na Klamovce
středa	17.30 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.30 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
pátek	17.30 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv.Svátosti Oltářní)
sobota	17.30 sv. Jan Nepomucký

Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD.,O.Praem. - mobil 602 390 845

Vydává:	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
Redakční rada:	P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, M. Práger
Uzávěrka:	15. každého měsíce
Náklad:	150 výtisků
Internet:	http://kosirska.farnost.cz
	Grafická úprava: V. Dráb
	Č.ú.: 125708379/0800
	Neprodejně